

مستووليت متن و شکل بدوش نويسنده مضمون ميباشد، عقیده نويسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۱/۱۱/۰۴

محمد انور آخر

په ویتنام او افغانستان کې د امریکایانو جگړې (پرتلنه) دیارلسمه برخه

افغانستان

د طالبانو پراخ بریدونه، لوی بری او د امریکایانو تېښته:

د طالبانو ځواکونو د افغانستان ټول ولایتونه د لږ مقاومت یا پرته له جگړې ونیول، لومړنی ولایت چې د طالبانو لاس ته ولوید د نیمروز ولایت ؤ چې د ۱۴۰۰ ل، کال د زمري په ۶مه نېټه یې له جگړې څخه سقوط شو، وروسته د نیمروز ولایت له نیولو، په شمال کې د ۲۴ ساعتونو په اوږدو کې د شبرغان ولایت چې د جنرال عبدالرشید دوستم پلارنی ولایت دی او ازبکو ملیشو د طالبانو پر وړاندې جگړه کوله سقوط وکړ. (د زمري ۷مه) طالبان د جنرال دوستم کور (قصر) ته ننوتل او د دوستم د مارشالی (!؟) یونیفورم (دریښي)، یو تن طالب جنګیالي واغوسته چې ویډیوګانې یې په فیسبوک کې ښکته پورته کیدلې. د شبرغان چارواکي او یو شمېر ازبک جگړه ماران د بلخ ولایت مرکز مزار شریف ته وتښتیدل.

د بلخ په ولایت کې دوه تنه جگړه ماران، جنرال دوستم او عطا محمد نور چې دواړه پخواني رقیبان وو، په خپل منځ کې ژمنه وکړه: چې خپل خلک به یوازې نه پرېږدو او د خپلو وینو په بیه به له طالبانو سره جگړه کوو.

دواړو په خپل اتحاد او ټینګ هوډ ټینګار وکړ ویې ویل چې که دا ځل دغه ټینګ شوی یووالی کوم لوري مات کړ هغه به ملي ځائین وي.

عطا محمد نور وویل: «اسارت نه غواړم خو که ټپي شم بیا به لاس ته ورشم.»
عطا نور زیاته کړه: «... تاسو باور ولرئ تر هغې چې په مور دواړو کې سا وي ښار به نه پرېږدو.»

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

جنرال دوستم وویل: «پرېکړه دا ده چې په هر ډول کېږي، حتا که زموږ رهبرانو د وینو په بیه هم تمامه شي له لرغوني بلخ څخه به دفاع کوو.»

جنرال دوستم د خپلو غورو په دوام کې وویل: «تر هغې چې ملت موږ ته شا نه کړي، موږ به هم تر هغې چې سا په تن کې ولرو او په رگونو کې مو وینه روانه وي، که په دې لاره کې شهیدان هم شو پرې ویاړو خو خپل خلک به یوازې پرې نه ږدو.»

دغه راز جنرال دوستم د خپل اتحاد په هکله خلکو ته وویل چې موږ ډاډ درکوو، هغه اشتهابه به تکرار نه شي، تر څو چې موږ ژوندي یو په یو سنگر کې به وو، له دغه ملت او نظام به دفاع کوو.

جنرال دوستم او عطا نور وروسته له یوې جگړې څخه دویم ځل جگړې ته ټینګ نه شول او د مزار شریف له بڼاره د هغه ژمنو او غورو پر خلاف چې خلکو ته یې کړي وې په داسې حال کې ازبکستان ته وتښتیدل، چې د جنرال دوستم د مارشالی درېښي طالبانو اغوستي وه .

عطا محمد نور خپله لیونی تېښته خپله بریا وبلله نو په ویاړ یې وویل: «متأسفانه زموږ د سخت مقاومت سره، سره د یوې لویې بزدلانه او منظمې دسیسې په نتیجه کې چې د افغانستان د امنیتي او دولتي ځواکونو ټول تجهیزات طالبانو ته سپارل شوي وو، دوی غوښتل په دې دسیسه کې مارشال دوستم او ما په دام کې بنسټل کړي خو بریالي نه شول.»

وروسته له هغې چې جنرال دوستم، عطا نور او نور پخواني جگړه ماران په تېښته بریالي شول، د روان کال د تلې په ۳۰مه نېټه یې (د افغانستان د اسلامي جمهوریت د مقاومت ملي عالي شورا) په نوم، د یو نامالوم ځایه د جوړولو خبر ورکړ، په دغه شورا کې عبدالرب رسول سیاف، محمد محقق، عطا نور، جنرال دوستم او نور غړیتوب لري، دغې شورا ټینګار کړی دی چې له سیاسي لارې څخه سولې ته لومړیتوب ورکوي.

په اعلامیه کې راغلي دي چې افغانستان د بې کفایتی، انحصار، پراخ فساد، ناخوانی، خیانت او غداری په پایله کې بې نظمه او بې نظامه شو او دولت وپاشل شو.

په اعلامیه کې د نورو ډېرو مسایلو تر څنګ د افغانستان له خلکو غوښتنه شوي ده چې د داخلي استبداد او خارجي تیري او اشغال پر وړاندې یو اوږده او سخت مقاومت ته چمتو شي.

د اعلامیه په پای کې دا هم ویل شوي دي چې یوه ډله کسان دي وګمارل شي، د اسلامي جمهوري نظام د ناڅاپي سقوط عوامل دي وڅېړي ترڅو هغه کسان چې په دې شرموونکي معامله کې لاس لري؛ وپېژندل شي او د ملي ځایینانو په نوم دې معرفي شي.

دغو بګېل بېټرانو له هغو خلکو د طالبانو پر وړاندې د مقاومت غوښتنه کړي ده چې څو ورځې د مخه یې د دوی هوايي ډوزي او ایلټي اوریدلي وې او دا یې هم ولیدل چې همدغه خلک یې پرېښودل او دوی په یوه منډه ازبکستان ته ورسیدل، په داسې حال کې چې دوی په ټینګه سره ویلي وو چې نه به تښتي او خپل خلک به نه پرېږدي.

بله دا چې د افغانستان د جمهوري نظام د پرځولو عاملین په خپله دوی دي، په افغانستان کې له دغو کسانو نور ستر ملي ځانینان او لوی جنایتکاران نه شته، په تېرو څلوېښتو کلونو کې یې دومره لوی، لوی خیانتونه کړي دي چې له ملي ځایینانو هم ور هاخوا دي.

د جمعیت باند یو بل پخوانی چارواکی (تورن محمد اسماعیل خان) چې د شورویانو پر وړاندې په خپل جهاد او له امریکایانو سره په خپل کړي فساد، مرستو او پلویتوب ویاړي، دغه مجاهد صاحب د امریکایانو په پلوی جگړې ته هم جهاد وایي، نوموړی په ۲۰۰۱ز، کال کې د امریکا د (C. I. A) د لسو ګروپونو څخه د یو مسوول ؤ.

اسماعيل خان په يوه غونډه كې د هرات وگړو ته وويل چې د راتلونكي په اړه دې ډاډه اوسي، مجاهدين له ښاره دفاع كوي، د هرات په هره ولسوالۍ كې په سلگونو وسله وال مجاهدين شتون لري چې كولى شي خپلې سيمې وساتي خو دا د حكومت بې كفايتي ده چې په مجاهدينو باور نه كوي.

دغه امريكا پلوي مجاهد زياته كړه: «د هرات خلکو ته واييم، هر څوك چې د دغې ځمكې ابرو ته لاس اور كړي، له هغه سره جگړه كوم او هېڅ كله نه پرېږدم چې څوك زموږ په عزت او ابرو تېرى وكړي او موږ د هرات له اوسيدونكو دفاع كوو.»

مجاهد صاحب جمهوري حكومت ته گوتځنډنه وكړه چې كه د هرات د مجاهدينو د بې وسلې كولو هڅه وكړي، له غبرگون سره به مخ شي او د مجاهدينو د غبرگون د هر ډول ناوړو عواقبو مسؤليت به د حكومت په غاړه وي. اسماعيل خان وويل: «هيله ده يوه رښتني سوله رامنځ ته شي خو كه سوله ونه شوه، خلك دې اندېښنه نه كوي، موږ نه پرېږدو وضعيت لاپسي ناوړه شي، د خپلو خلكو له ابرو او عزت څخه ساتنه كوو، موږ نه پرېږدو چې زموږ د خلكو عزت تر پښو لاندې شي.»

هغه د تل په شان د خپلو غورو په لړۍ كې طالبانو ته وويل: «كه د زور له لارې واك ته رسيدل ممكن واى، شوروي به په افغانستان كې په واك كې پاتې واى، امريكا او بهرنيو ځواكونو هم ونه شول كولى د جگړې له لارې بريالي شي.»

<https://8am.af/ismail-khan-we-are-ready-to-defend-herat-do-not-worry>

(/هشت صبح ۲۹ حمل ۱۴۰۰)

هغه مهال چې طالبانو د هرات ښار پر ځنډو بريدونه پيل كړل اسماعيل خان د طالبانو پروراندې د هرات اوسيدونكي د جگړې په موخه وهڅول او د هغوى رهبري يې په لاس كې واخيسته. دا داسې حالت ؤ چې د هرات له ۱۹ ولسواليو څخه ۱۷ يې طالبانو نيولي وي.

اسماعيل خان د ۲۰۲۱ ز، كال د جولای په ۹مه نېټه له هرات څخه د دفاع له لپاره (د افغانستان د لويديځې حوزې د مقاومت حركت) اعلان وكړ، ده وويل: «په زرگونو وسله وال كسان د افغانستان د لويديځې حوزې د مقاومت حركت، د امنيتي ځواكونو په ملاتړ د ولسواليو د بيا نيولو او د طالبانو د له منځه وړلو په موخه لاس په كار دي.» هغه زياته كړه: «د هرات ښار به سقوط ونه كړي.»

اسماعيل خان د هرات پر خلكو غږ وكړ چې د هرات د دفاع لپاره نر او ښځې پورته شي او په دې سخت حالت كې د جهل او ستم لښكر لاسونه لنډ كړي. (هشت صبح ۱۰ اسد ۱۴۰۰)

اسماعيل خان داسې فكر كړى ؤ چې د طالبانو په پرتله ډېر ځواكمن او لوړ مورال لري، نو ده په خپلو خبرو كې د نورو چارواكو په څېر هوايي ډوزې وكړي، له هراته هم پسې ووت او نورو لويديځو ولايتونو ته وخوځيد، وبې وويل: د دغو كسانو مشري په خپله غاړه اخلي او وروسته له هغې چې هرات له طالبانو پاك كړي نو د لويديځې حوزې نور ولايتونه به هم له طالبانو پاكوي.

په پاى كې دغه غورتن مجاهد، نه د هراتيانو لپاره ځان مر كړ نه ټپي شو، نه يې داسې جگړه وكړه چې ټولې مرمې او مهمات په جگړه ورختم شوي وي او بيا اسير شوى وي، د خپلو هغو ډكو شاجورو سره چې په خپله سينه يې تړلي دي، هغه چا ته سلامي او به گونډو شو چې ده (د جهل او ستم لښكر) بللى ؤ.

(د زمري ۲۲/۱۴۰۰ ل.)

نېټه: ۱۳/۸/۱۴۰۰ ل.

نور بيا